

έτσι νὰ ἀποκόψῃ τὴν ἐπικοινωνίαν τοῦ Κιουταχῆ μὲ τὴν Λαμίαν καὶ Λάρισαν.⁴ Ο Κιουταχῆς, μὴ δυνάμενος νὰ λάβῃ ἐνισχύσεις, τροφὰς καὶ πολεμεφόδια, θὰ ἤνεγκάζετο νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν τῆς Ἀκροπόλεως.⁵ Εξεστράτευσε λοιπὸν ὁ Καραϊσκάκης πρὸς τὴν Βοιωτίαν, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιόν του. Ο Κιουταχῆς εἶδε τὸν κίνδυνον ποὺ διατρέχει καὶ ἔστειλε στρατιωτικὰ σώματα, ὁ Καραϊσκάκης ὅμως ἐνίκησεν ἐπανειλημμένως.⁶ Η σπουδαιοτέρα δὲ νίκη του ἦτο ἡ παντελής καταστροφὴ ἐνὸς σώματος Ἀλβανῶν ἐκ 2500 ἀνδρῶν παρὰ τὴν Ἀράχωβαν τῆς Βοιωτίας· τὸ σῶμα τοῦτο ὑπὸ τὸν Μουστάμπεην ἔσπευσεν ἀπὸ τὴν Λεβάδειαν νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀράχωβαν, διὰ νὰ σώσῃ τοὺς ἐν Ἀμφίσσῃ Τούρκους.⁷ Εκεῖ ὅμως τοὺς ἀπέκλεισεν ὁ Καραϊσκάκης.⁸ Ἐπανειλημμένως ἐπεχείρησαν οἱ Τούρκοι νὰ διασπάσουν τὸν ἀποκλεισμόν, ἀλλ’ ἀπέτυχον. Τὴν νύκτα τῆς 23–24 Νοεμβρίου οἱ Τούρκοι ἔκαμον ἔξόρμησιν, διὰ νὰ διαφύγουν, ἀλλ’ ἀπεδεκατίσθησαν.⁹ Η μάχη ἔξηκολούθησε καὶ τὴν ἡμέραν (24 Νοεμβρίου) καὶ οἱ Τούρκοι ἔξ ὀλοκλήρου σχεδὸν ἐφονεύθησαν, οἱ ὀλίγοι δὲ διασωθέντες ἀπέθανον¹⁰ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν κακουχιῶν καὶ τῆς πείνης, διασκορπισθέντες εἰς τὰς φάραγγας τοῦ Παρνασσοῦ. Αὕτη είναι ἡ λεγομένη φονικὴ νύξ τῆς Ἀραχώβης.¹¹ Η νίκη τῆς Ἀραχώβης ἔωρτάσθη εἰς δλην τὴν Ἑλλάδα μὲ πολὺν ἐνθουσιασμόν.

Ο Κιουταχῆς ὅμως δὲν ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν καὶ ἡ θέσις τῶν πολιορκουμένων ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἐγίνετο πάλιν δύσκολος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΓΓΕΛΟΠΑΠΑΚΟΥΛΗΣ

Τὸν Μάρτιον τὸῦ 1827 συνῆλθεν εἰς Τροιζῆνα ἡ Δ'
Ἐθνοσυνέλευσις, ἡ ὅποια ἔξέλεξε Κυβερνήτην τῆς Ἑλ-
λάδος τὸν Ι. Καποδίστριαν καὶ διώρισεν Ἀρχιστρά-
τηγὸν μὲν τοῦ στρατοῦ τὸν Τζώρτζ, ναύαρχον δὲ
τὸν Κόχραν, "Ἀγγλους φιλέλληνας καὶ τοὺς δύο. Οὕτε
οἱ Μιαούλης οὔτε ὁ Καραϊσκάκης παρεπονέθησαν,
ἀλλὰ ὑπῆκουον προθύμως εἰς τοὺς ξένους ἀρχηγούς.
Ο Τζώρτζ καὶ ὁ Κόχραν ἀπεφάσισαν τότε νὰ ἐπιτε-
θοῦν κατὰ τοῦ Κιουταχῆ. Κατέλαβον λοιπὸν τὸ Κε-
ρατσίνι παρὰ τὸν Πειραιᾶ, διὰ νὰ ἐτοιμάσουν τὴν
ἐπίθεσιν. Ο Καραϊσκάκης ἐπέμενεν εἰς τὸ σχέδιόν του
περὶ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Κιουταχῆ ἐντὸς τῆς Ἀττικῆς·
ὑπεχώρησεν ὅμως ἐνώπιον τῆς ἐπιμονῆς τοῦ Ἀρχι-
στρατήγου καὶ ἐπέτυχε μόνον νὰ δεχθοῦν νὰ γίνῃ
αἴφνιδίως ἡ ἐπίθεσις ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

**31ον) Θάνατος τοῦ Καραϊσκάκη. Ἡ παρὰ τὸ Φάληρον
καταστροφὴ. Παράδοσις τῆς Ἀκροπόλεως.**

Ἡμέρα τῆς ἐπιθέσεως εἶχεν δρισθῆ ἡ 23 Ἀπριλίου.
Οἱ στρατιῶται είχον διαταχθῆ νὰ είναι ἥσυχοι τὴν
παραμονὴν τῆς ἐπιθέσεως καὶ νὰ μὴ ἀνταλλάξουν οὔτε
ἔνα πυροβολισμὸν μὲ τοὺς Τούρκους. Τὴν αὐγὴν ὅμως
τῆς 22 Ἀπριλίου ὁ Καραϊσκάκης ἤκουσεν εἰς τὰς πρὸς
τὸ Φάληρον προφυλακὰς πυροβολισμούς. Ἐσπευσεν
ἀμέσως ἔφιππος, νὰ προλάβῃ τὴν συμπλοκήν. Μία
σφαῖρα τὸν ἐπλήγωσε θανασίμως εἰς τὴν κοιλίαν
καὶ μεταφερθεὶς εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Κόχραν ἀπέθα-
νε. Ὁ νεκρός του ἐτάφη ἐν μέσῳ γενικοῦ πένθους εἰς
Σαλαμῖνα.

‘Η ἐπίθεσις ἀνοβληθεῖσα ἔγινε τὴν πρωίαν τῆς.

24 Άπριλιου. Οἱ ξένοι ἀρχηγοὶ ὡδήγησαν τοὺς Ἑλληνας εἰς θεβαίαν καταστροφήν. Ἡ ἀπόβασις εἰς τὸ Φάληρον δὲν ἔγινεν ἐγκαίρως καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπτροχώρει μὲν ἀταξίαν. Οἱ Κιουταχῆς ἀντελήφθη τὰ λάθη τῶν ἀρχηγῶν καὶ ἐπετέθη κατὰ τῶν Ἑλλήνων μὲν δλον του τὸν στρατόν. Τὸ μικρὸν σῶμα τῶν τακτικῶν ἐπολέμησε μὲν ἡρωϊσμόν, ἀλλὰ ὑπέκυψε πρὸ τῶν πολυαρίθμων ἔχθρῶν. Τὸ ἱππικὸν τοῦ Κιουταχῆ διεσκόρπισε τὸν ἄλλον στρατόν. Πολλοὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Φαλήρου καὶ ἐπνίγησαν. Περισσότεροι τῶν 1500 ἐφονεύθησαν, μεταξὺ τῶν ὅποιων πολλοὶ ἀνδρεῖοι ὅπλαρχηγοὶ τῆς Στερεᾶς καὶ Σουλιῶνται, ὁ Φωτομάρας, ὁ Τζαβέλας, ὁ Βέϊκος κ.ἄ. Μεγαλυτέραν καταστροφὴν δὲν εἶχον ὑποστῆ οἱ Ἑλλήνες ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἦτο δυνατὸν πλέον νὰ κρατηθῇ. Οἱ πολιορκούμενοι παρέδωσαν τὸ φρούριον κατόπιν συμφωνίας εἰς τὸν Κιουταχῆν, ὁ δποῖος ἐτήρησε πιστῶς αὐτήν. Ἀφησε δηλ. ἐλευθέρους τοὺς πολιορκουμένους νὰ φύγουν (Μάϊος 1827).

32ον) Ἡ ἐπέμβασις τῶν δυνάμεων.

Ἡ ἐν Ναυαρίνῳ ναυμαχίᾳ.

Μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἀκροπόλεως ὀλόκληρος ἡ Στερεὰ εἶναι πλέον εἰς χεῖρας τοῦ Κιουταχῆ. Εἰς τὴν Πελοπόννησον μόνον, εἰς τὸ Ναύπλιον καὶ τὰ νησιά διατηρεῖται ἡ Ἐπανάστασις.

Τὴν κρίσιμον ὅμως αὐτὴν στιγμὴν ἔσωσε τὴν Ἑλλά-

δα ἡ ἐπειβασίς τῶν Δυνάμεων. Ἡ Ἀγγλία δηλ., ἡ Ρωσία καὶ ἡ Γαλλία ὑπέγραψαν τὸν Ἰουλίου 1827 συμφωνίαν (Ιούλιανὴ σύμβασις Λονδίνου), κατὰ τὴν ὧδην ἀνεγνωρίζετο ἡ Ἑλλὰς σύντομος ὑπὸ τὴν ἀπλῆν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου. Αἱ Δυνάμεις ἀνελάμβανον νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς "Ἐλληνας νὰ δεχθοῦν τὴν συμφωνίαν. Καὶ οἱ μὲν "Ἐλληνες ἔδεχθησαν τὴν συμφωνίαν αὐτήν. Οἱ Τούρκοι δὲ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἥθελον νὰ δεχθοῦν. Τούναντίον ὁ Σουλτᾶνος διέταξε τὸν Ἰμπραήμ νὰ συνεχίσῃ τὴν καταστροφὴν τῆς Πελοποννήσου. Αἱ Δυνάμεις δὲ εἶστειλαν μέρος τοῦ στόλου των, διὰ νὰ ἀναγκάσουν τοὺς Τούρκους νὰ δεχθοῦν τὴν Ἰουλιανὴν Σύμβασιν. Ναύαρχος τῶν Ἀγγλῶν ἦτο ὁ Κόρδιγκτων μὲ 11 πλοῖα, τῶν Γόλλων ὁ Δερινὺ μὲ 7 πλοῖα καὶ τῶν Ρώσων ὁ "Εὔντεν μὲ 8 πλοῖα. Οἱ ναύαρχοι παρήγγειλαν εἰς τὸν Ἰμπραήμ νὰ διακόψῃ τὰς ἔχθροπραξίας. Ὁ Ἰμπραήμ ὑπεσχέθη, ἀλλὰ δὲν ἐτήρησε τὸν λόγον του. Τότε ὁ στόλος τῶν Δυνάμεων εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Πύλου, ὅπου εἶχε συγκεντρωθῆ ὁ Τουρκοαιγυπτιακὸς στόλος. Οἱ Τούρκοι ἐπυροβόλησαν μίαν Ἀγγλικὴν λέμβον καὶ ἡ ναυμαχία ἥρχισεν. Ἐντὸς ὀλίγων ὥρῶν τὰ 26 πλοῖα τῶν Δυνάμεων κατέστρεψαν τὰ 82 πλοῖα τοῦ Ἰμπραήμ. Τὰ ναυάγια ἐκάλυψαν τὴν θάλασσαν τῆς Πύλου. Τουρκοαιγυπτιακὸς στόλος δὲν ὑπῆρχε πλέον. Αὕτη εἶναι ἡ περίφημος ἐν Ναυαρίνῳ ναυμαχία (8)20 Ὀκτωβρίου 1827), ἡ ὧδην ἔσωσε τὴν Ἐπανάστασιν καὶ ἔδωσε τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς "Ἐλληνας.

33ου) 'Ανεξαρτησία τῆς 'Ελλάδος.

Η Τουρκία ἔμεινεν ἀνευ στόλου. 'Η θέσις τοῦ Ἰμπραήμ εἶναι πλέον δύσκολος εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἀφοῦ δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἐνισχύσεις ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως ὁ Σουλτάνος ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἰουλιανὴν Σύμβασιν. Τότε αἱ Δυνάμεις διέταξαν τοὺς Πρεσβευτάς των νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Κων(πολιν καὶ ἡ Ρωσία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας ('Απρίλιος 1828). Μετ' ὀλίγον ἡ Γαλλία στέλλει εἰς τὴν Πελοπόννησον τὸν στρατηγὸν Μαιζῶνα μὲ 14 χιλιάδας στρατόν, διὰ νὰ ἐκδιώξῃ τὸν Ἰμπραήμ (Αὔγουστος 1828). 'Ο Ἰμπραήμ ὅμως εἶχε φύγει κατόπιν συμφωνίας." Ολα τὰ φρούρια τῆς Πελοποννήσου κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν 'Ελλήνων. Καὶ εἰς τὴν Στερεάν 'Ελλάδα οἱ "Ελληνες κατέλαβον πάλιν ὅλην τὴν χώραν, ὁ δὲ τελευταῖος τουρκικὸς στρατὸς ἐνικήθη ὑπὸ τοῦ Δημ. 'Υψηλάντου εἰς τὴν Πέτραν τῆς Βοιωτίας (Σ)βριος 1829). 'Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Ρῶσοι ἐνίκησαν ἐπανειλημμένως τοὺς Τούρκους καὶ ἐφθασαν μέχρι τῆς 'Αδριανούπολεως. 'Ο Σουλτάνος ὑπεχρεώθη νὰ ὑπογράψῃ συνθήκην (Σεπτέμβριος 1829) μὲ τὸν ὄρον ὅτι θὰ σεβασθῇ τὴν ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων περὶ τῆς τύχης τῆς 'Ελλάδος, οἰαδήποτε καὶ ἀν εἶναι.

Τότε αἱ τρεῖς προστάτριαι Δυνάμεις ὑπέγραψαν (1830) εἰς Λονδίνον πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὅποίου ἡ 'Ελλὰς ἀνεγνωρίζετο Κράτος ἀνεξάρτητον ἀπὸ τοῦ Σουλτάνου. 'Αργότερα δὲ (1832) δι' ἄλλου πρω-

Η ἡ Ναυαρίνω Ναυμαχία

Ε.Υ.Δ πρς Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΟΜΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΑΝ.ΚΑΙΔΗΝΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΒΡΟΥ ΤΟΜΕΑ ΚΕΝΤΡΟΥ ΗΛΙΔΟΣΦΙΑΣ
ΟΓκού Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ

τοκόλλους ἀνεκῆρυξαν τὴν Ἑλλάδα Βασίλειον μὲ κληρονομικὸν Βασιλέα καὶ ὡς τοιοῦτον ἔξέλεξαν τὸν δευτερότοκὸν υἱὸν τοῦ φιλέλληνος Βασιλέως τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου Ὀθωνα. Τὸν Ἑλληνικὸν Βασίλειον περιελάμβανε τὰς νοτίως τοῦ Ἀμβρακικοῦ καὶ Παγασητικοῦ κόλπου χώρας, ἐκ τῶν νήσων δὲ τὴν Εύβοιαν μόνον καὶ τὰς Κυκλαδας. Ἡ Κρήτη, ἡ Σάμος, ἡ Χίος ἔμενον εἰς τοὺς Τούρκους, αἱ δὲ Ἰόνιοι νῆσοι εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τοῦ 1828 μέχρι τοῦ 1831 ἡ Ἑλλὰς ἐκυβερνήθη ἀπὸ τὸν I. Καποδίστριαν, τὸν ὃποιον ἔξέλεξε Κυβερνήτην ἡ Δ' Ἐθνοσυνέλευσις τῆς Τροιζῆνος καὶ ἐδέχθησαν τὴν ἐκλογὴν του αἱ Δυνάμεις.

34ον) Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Καποδιστρίου.

Ο Ἱωάννης Καποδίστριας ἔξελέγη Κυβερνήτης τὸν Μάρτιον τοῦ 1827. Ἐφθασεν εἰς τὸ Ναύπλιον τὸν Ιανουάριον τοῦ 1828 καὶ ἦγινε δεκτὸς ἀπὸδλους μὲ μεγάλην χαράν. Μετέβη ἔπειτα εἰς Αἴγιναν, ἡ ὁποία ἦτο τότε πρωτεύουσα. Ἡ Ἑλλὰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εύρισκετο εἰς πολὺ κακὴν κατάστασιν. Τὰ χωρία ἥσαν ἐρημωμένα καὶ οἱ ἄγροι κατεστραμμένοι. Καμμία τάξις δὲν ὑπῆρχε. Οἱ πολεμισταὶ καὶ αἱ οἰκογένειαι των ὑπέφερον. Καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἰμπράτημ ἀσφάλεια δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεάν. Ο καθεὶς ἔκαμνεν ὅ,τι ἥθελεν. Εἰς τὴν θάλασσαν εἶχεν ἀναπτυχθῆ ἡ πειρατεία καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἀσφάλεια διὰ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα. Προσεπάθησε

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΤΙΚΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: AN.ΚΑΘΗΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

*Ιωάννης Καποδίστριας

λοιπὸν ὁ Καποδίστριας νὰ ἐπιβάλῃ κάποιαν τάξιν. Κατεπολέμησεν ἐπιτυχῶς τὴν πειρατείαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὠργάνωσε τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς ξηρᾶς. *Ιδρυσε στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν σχολὴν

* Ιστορία τῆς Νεωτέρας 'Ελλάδος—Β. Πετρούνια. "Εκδ. Γ" ἀντ. 5.000 10

άξιωματικῶν. Ὁργάνωσε τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ προσπεπάθησε νὰ κατασκευάσῃ ὁδούς. Ἐπρόσεξε πολὺ τὴν γεωργίαν. Ἰδρυσε τὴν Γεωργικὴν σχολὴν τῆς Τίρυνθος Ἐπ’ αὐτοῦ εἰσήχθη εἰς τὴν ‘Ἐλλάδα’ ἡ καλλιέργεια τῶν γεωμήλων (πατάτες). Ἰδρυσε σχολεῖα καὶ Διδασκαλεῖον, Βιβλιοθήκην καὶ Μουσεῖον. Ἰδρυσεν ἐπίστης Ὁρφανοτροφεῖον ἐν Αἰγίνῃ, ὅπου εὗρον καταφύγιον 500 ἑλληνόπαιδες. Ἰδιαιτέραν προσοχὴν ἔδωκεν εἰς τὴν Δικαιοσύνην. Ἐθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν τοὺς παλαιοὺς Βυζαντινοὺς νόμους συμπληρώσας αὐτοὺς. Ἰδρυσε Δικαστήρια, εἰς τὰ δποῖα διώρισε μορφωμένους “Ἐλληνας ὡς δικαστάς. Ἡθελεν ὅλοι νὰ ὑπακούουν εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ἐπίστευεν δὲ τὴν Ἑλλὰς ἐπρεπε νὰ διοικηθῇ ἀπολυταρχικῶς, διὰ νὰ προοδεύσῃ. Διὰ τοῦτο διέλυσε τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ποὺ τὸν ἔξελεξε, καὶ διώρισεν ‘Υπουργούς—γραμματεῖς τοὺς ὡνόμασε—αὐτοὺς ποὺ ἔκεινος ἤθελε. Ἀπέκλεισεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ὅλους σχεδὸν τοὺς κυβερνήσαντας τὸν τόπον κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν. Πολλοὶ πρόκριτοι δυσηρεστήθησαν· οἱ ‘Υδραιοὶ μάλιστα καὶ ὁ Μαυρομιχάλης ἔξηγέρθησαν ἐναντίον του. Ὁ Καποδίστριας τότε ἔλαβεν αὐστηρὰ μέτρα. Τὸν ἴδιον τὸν Πετρόμπεην ἐφυλάκισεν εἰς τὸ Ναύπλιον. Τοῦτο ἐθεώρησαν μεγάλην προσβολὴν οἱ Μαυρομιχαλαῖοι καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Πετρόμπεη Κωνσταντίνος καὶ ὁ υἱός του Γεώργιος ἔδολοφονησαν τὸν Καποδίστριαν τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1931, καθ’ ἥν στιγγμὴν εἰσήρχετο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ‘Ἄγ. Σπυρίδωνος.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

1ον) Βασιλεία των "Οθωνος (1833–1862).

"Από τοῦ θανάτου τοῦ Καποδιστρίου μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ "Οθωνος ἀναρχία μεγάλη ἐπεκράτησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐφθασεν εἰς τὸ Ναύπλιον ὁ "Οθων τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1833 καὶ ἔγινε δεκτὸς μὲν δάκρυα χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Ὄλοι, στρατιωτικοὶ καὶ πρόκριτοι, ὅρκίζονται πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸν πρῶτον βασιλέα τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος. Ὁ "Οθων ἦτο ἀνήλικος καὶ ἐκυβέρνησεν ἐπὶ δύο ἔτη τὴν Ἑλλάδα Ἀντιβασιλεία ἀπὸ τρεῖς Βαυαρούς, οἱ δποῖοι εἶχον ἔλθει μαζί του. Ζένοι αὐτοί, μὴ γνωρίζοντες τοὺς Ἑλληνας καὶ τὸν χαρακτῆρα των, ἐπροκάλεσαν πολλὰς δυσαρεσκείας· ἔκαμαν πολλὰ σφάλματα· καὶ τὸν ἴδιον τὸν Κολοκοτρώνην εἰσήγαγον εἰς δίκην. Ἐβαλαν ὅμως κάποιαν τάξιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὡργάνωσαν καλὰ τὴν διοίκησιν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸν στρατόν. Μετέφεραν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους εἰς τὰς Ἀθήνας (1835) καὶ ἐκεῖ ἀνέλαβε πλέον αὐτοπροσώπως ὁ "Οθων τὴν βασιλείαν.

"Εκυβέρνα ὁ "Οθων ἀπολυταρχικῶς, διετήρησε δὲ ὡς συμβούλους του καὶ Βαυαρούς. Οἱ "Ἑλληνες ὅμως ἥθελον νὰ ἐκλέγη ὁ λαὸς τὴν Κυβέρνησίν του· ἥθελον δηλ. πολιτικὰς ἐλευθερίας. Ἐπειδὴ ὁ "Οθων καὶ οἱ σύμ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ.ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

"Οθων

βουλοί του έγίνοντο άπό δήμερας εἰς δήμέραν άπολυταρχικώτεροι, διὰ τοῦτο ἡ Ἐπανάστασις τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Στρατοῦ τῆς 3ης Σ)βρίου 1843 ἡνάγκασε τὸν "Οθωνα νὰ παραχωρήσῃ Σύνταγμα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀπὸ τότε ὁ "Οθων ἐκυβέρνα ως Συνταγματικὸς Βασιλεὺς.

"Ηγάπα ὁ "Οθων πολὺ τὴν Ἑλλάδα. Μὲ τὴν σύζυγόν του Ἀμαλίαν ἔτοξαν ως σκοπὸν τοῦ βίου των τὴν πραγματοποίησιν τῆς Μεγάλης Ἰδέας· τὴν ἀπελευθέρωσιν δηλ. ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ τὴν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ.ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

'Αμαλία

ιδρυσιν ἐνὸς νέου Ἑλλην. Κράτους μὲ πρωτεύουσαν τὴν Κων(υ)πολιν. Τὰ Εύρωπαϊκά ὅμως Κράτη εἶχον συμφέρον νὰ μὴ διαλυθῆ ἢ Τουρκία. Καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον (1853–56) ἐκινήθη καὶ ἡ Ἑλλὰς κατὰ τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία ἐπολέμει μὲ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΒΡΕΣΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

τὴν Ρωσίαν, ἡ Γαλλία καὶ Ἀγγλία κατέλαβον μὲ τὸν στόλον τῶν τὸν Πειραιᾶ καὶ ἡνάγκασαν τὸν "Οθωναν νὰ μὴ πολεμήσῃ κατὰ τῆς Τουρκίας. Ὁ "Οθων κατὰ τὴν 30ετῆ βασιλείαν του δὲν κατώρθωσε νὰ ἀπελευθερώσῃ κομμίαν Ἑλληνικὴν χώραν. Ὁ τρόπος δὲ τῆς διοικήσεώς του ἐπροκάλει πολλάς δυσαρεσκείας. Ἀνεμιγνύετο εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ ὑπεστήριζεν ὡρισμένους πολιτικούς, ἔκλινε δὲ πάντοτε πρὸς τὴν Ἀπολυταρχίαν. Διὰ τοῦτο ὁ Ἀθηναϊκὸς λαὸς ἐπανεστάτησε τὸν Ὁκτώβριον τοῦ 1862 καὶ ἔξεθρόνισε τὸν "Οθωνα.

"Εγιναν τότε ταραχαὶ καὶ μόλις τὸ ἐπόμενον ἔτος ἡσύχασεν ἡ Ἑλλάς, ὅταν ἔξελέγη βασιλεὺς ὁ νιὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας Γεώργιος.

2ον) Βασιλεία Γεωργίου Α' (1863—1913).

"Ο Γεώργιος ἔφθασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ 1864 καὶ αἱ ταραχαὶ καὶ στάσεις ἐπαυσαν. Ὁ Γεώργιος ἐτήρει πιστῶς τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ Νόμοι τοῦ Κράτους ἐφηρμόζοντο αὐστηρῶς. Μεγάλοι πολιτικοὶ ἄνδρες κατὰ τὴν πρώτην 25ετίαν τῆς βασιλείας του ἀνεδείχθησαν ὁ Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος καὶ μάλιστα ὁ Χαρίλαος Τρικούπης.

"Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου ἔγιναν μεγάλα γεγονότα καὶ ἡ Ἑλλάς ἐμεγάλωσε. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν του ὡς Βασιλέως ἡ Ἀγγλία παρεχώρησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς Ἰονίους νήσους. Ὁλίγον ἀργότερα, μετὰ τὸν Ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον (1877—78), αἱ Δυνάμεις ἡνάγκασαν τὴν Τουρκίαν νὰ παρα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: AN. KAΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Γεώργιος Α'

χωρήστη εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Θεσσαλίαν καὶ μέρος τῆς Ἡπείρου (σημερινὸν νομὸν Ἀρτης). Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη εἰς τὸ Βερολίνειον Συνέδριον (1878), ἡ δὲ κατάληψις τῶν χωρῶν τούτων ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπραγματοποιήθη τὸ 1881.

Κατὰ τὸ 1897 ἡ Ἑλλὰς ἔξ αἰτίας τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Κρήτης ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς